

Modum menighetsblad

NR. 2 · 1997 66. ÅRGANG

Fra Eivind Luthen: I pilegrimenes fotspor.

Å ta staven i hånden og vandre inn i et nytt landskap

I påskenummeret av menighetsbladet ser vi nærmere på fenomenet pilegrimsvandring. I 1997 er det pilegrimsår i forbindelse med 1000-års jubileet i Trondheim og Norske Kirkedager samme sted. Menighetsbladet ønsker å gi deg noen tanker med på din påskevandring.

Ny kirkeverge i Modum

- Det er jo litt spesielt å bryte opp etter nesten 30 år i skolen, sier Harald Kvaase. Men jeg har hørt så mye fint og spennende om Modum, og gleder meg til å begynne. Det er nesten så sirkelen sluttet når Harald Kvaase nå kommer til Modum som kirkeverge. Det var jo her han ble født i 1944.
s.14

Lensmann Jan Hartz

Thorbjørn Egner sa en gang under et besøk på Blaafarveverket at jeg minnet han om politimester Bastian, forteller lensmannen i Modum, Jan Hartz. Men han lurte samtidig på om ikke Egner syntes alle eldre politimenn var typiske Bastian'er. Utseendet til Hartz er vel kanskje noe som kan minne litt om Bastian. Han ser godmodig ut.
s.10 og 11

Den første pilegrimstur

Sommeren 1995 gikk Maria Børresen (13) sammen med mor og far på pilegrimsferd til Nidaros. Det var en venn av familien som hadde invitert dem sammen med andre venner til å gå på pilgrimsferd. De startet på Dombås og gikk over Dovre-fjellet. Tre dager brukte de - 18 voksne og 8 barn. s. 6

MODUM PRESTEGJELD

KONTOR

Modum kirkelige fellesråd /prestekontor
for Heggen og Snarum sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00 (sentraltbord)
Betjent som regel man-fre 9-11.30
Direkte linje når sentralbordet er stengt:
32 78 77 67 Fax 32 78 89 58

Heggen kirkegårdskontor
Heggen, 3370 Vikersund
Man-fre 7-7.30 tlf.32 78 76 89
Man-fre 7.30-15 mob.tlf. 90 50 68 72
Fax: 32 78 76 31

Kontor for prestegjeldets kateket,
diakon og organist 1
Betjent som regel tir-tors 9-11.30
Åmot kirke, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 53 80 Fax: 32 78 40 24

Prestekontor for Nykirke sokn
Åmot kirke, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 53 80 Fax: 32 78 40 24

Åmot kirke v/ daglig leder
Betjent tir-tors 10-15
3340 Åmot
Tlf. 32 78 40 02 Fax: 32 78 40 24

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3387 Snarum
Tlf. og fax: 32 78 26 06
Mob.tlf. 92 46 75 73

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 70 17

Person søker 96 50 71 40
Kapellan Kjell Roger Isene
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 93

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 26 06
Mobiltlf. 92 46 75 73

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 75 55

Soknediakon Britt Dahl
Stasjonveien 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 56 47

Organist Knut Johnsen (Heggen og
Nykirke)

Ø. Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 71 33

Organist (deltid) Ann Helen Eilertsen
Kvartsveien, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 78

Kirkefjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf. 32 78 05 16

Kirkeverge Harald Kvaase
Kirkekoret, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 79 00 Fax: 32 78 74 76

Bestyrer Åmot kirke: Trine-Lise Ruud
Ø. Skalstadv. 20, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 27

MENIGHETS RÅD

Heggen menighetsråd
formann Jon A. Grøterud
Rud, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 24 00

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 26 48

Redaksjonelt

"... opp til Jerusalem"?

En gammel salmestrofe summer stadig i bakhodet i disse fastetider: "Se vi går opp til Jerusalem." I kirkens tradisjon er fasten ofte tenkt som en vandring. En vandring hvor vi kan komme litt i dypet av oss selv gjennom å se på den vegen Jesus gikk opp til Jerusalem. Også for våre liv kan det ligge mye rikdom i å kunne gå gjennom natt til dag.

De fleste av oss forbinder kanskje fasten først og fremst med karneval, ikke minst den løsslupne brasilianske feiring, rett før fasten begynner. Og fest hører med, som et frodig-glad bakteppe for fasten. I det sant menneskelige, og det sant kristelige, hører gleden og alvoret sammen. For å holde oss i det brasilianske: en venn av meg som hadde bodd der noen år, fortalte at det var en helt spesiell opplevelse å synge alvorlige salmer i sambatakt i kirken!

Salmestrofen om å gå opp mot Jerusalem bringer pilgrims-motivet for mitt indre øye. I århundrer har mennesker vandret til hellige steder. I Norge i sær til Nidaros. Vi har jo kjente pilgrims-leder også i våre nærområder. Pilgrimer er det mulig å være også i våre dager. Vi ser spesielt på det i dette nummer.

Og selv om vi ikke vandrer bokstavelig talt, bør fasten kunne gi rom for nødvendige indre pilgrims-ferder. Er det noe i mitt liv som jeg med fordel kan forsake, gi slipp på? Ikke for å gjøre meg selv bedre. Men for å binde meg mindre til ting som ikke betyr så mye. Og følgelig gjøre meg mer til stede, mer åpen og respektfull overfor mine medmennesker. Det er jo det som egentlig betyr noe i mitt liv.

En ettertankens vandring "opp mot Jerusalem" - i god glede og i arbeidssomt alvor. God indre pilgrimstur, kjære moinger, gjennom påskedagen!

berger

Ingen giroblankett

De siste åra har det fulgt en giroblankett med årets to første numre. Med oppfordring til å betale inn det frivillige abonnement til menighetsbladet. Vi har vært avhengig av de inntektene. Det koster over 150.000 kr pr. år å trykke og sende ut bladet pr. post. Resten er gratisarbeid. Det har vært litt tregt å få inn penger til frivillig abonnement. Og vi har måttet sende ut talonger to ganger for å få inn nok.

Men i 1996 løsnet det! Vi fikk inn vel 120.000 kr på abonnementsordningen, dvs. ca. 29 % av husstandene betalte for abonnementet. Derfor tar vi en sjanse på at det i år skal holde å sende ut talongen en gang. Oppfordringen er herved gitt! Hvis du har mistet talongen, kan du sende en postgiro på kr.80 til Modum menighetsblad, 3340 Åmot, gironr.0803.54.7854.

Reklame eller menighetsblad?

En leser har ringt og mint oss på at vi i siste nummer har sagt at folk kan be postkontoret om å få slippe å få all den unødige reklamen i posten. Men så sier vår innringer at hvis man gjør det, så får man heller ikke menighetsbladet, som er uadressert post. Men det går an å få menighetsbladet likevel. Skriv en lapp eller ring til Gerd eller Sverre Lygre, 3340 Åmot, tlf. 3278 4697, så sender de deg menighetsbladet som adressert post. Og så slipper du like fullt all reklamen.

b

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide Orrelia, 3340 Åmot Tlf. 32 78 41 47
Redaksjonskomite: John S. Andersen, Jenny Müller, Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø,
Anne Britt Molund Schartau. Redaksjonssekretær: Tore Hummelvoll Tlf.32 78 98 90
Illustrasjoner og vignetter: Valborg Sirnes og Sigrun Søreng
Kasserer Trine Lise Ruud Åmot kirke, 3340 Åmot Postgironr. 0803 5 47 85 4
Bankgironr 2270.03.00 Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS Opplag 5400

Peters pilegrimsreise

"De som hadde tatt Jesus til fange, førte ham nå til øverstepresten Kaifas, hvor de skriftlærde og de eldste var samlet. Peter fulgte etter, langt bak Jesus, helt til øversteprestens bolig; der gikk han inn på gårdsplassen og satte seg ned blant vaktene for å se hvordan det hele ville ende." Matt. 26, 58

Arne Tord
Sveinall
instituttilektor
Vikersund

Er dette en pilegrimsreise? Jeg tenker på Peter som følger etter Jesus på avstand, for å se hvordan det hele ville ende. Jeg mener avgjort ja. Den språklige betydningen av ordet pilegrim er fremmed eller utlending, og har gjennom historien blitt tillagt betydningen religiøs reise til et hellig sted, i overført betydning også den indre reise etter mening.

Det må ha vært et følelsesmessig kaos i Peters indre denne dagen. Mesteren tatt til fange, mannen som de hadde fulgt i flere år. Messias-idealet sviktet, det virket slett ikke som ham kom til å bli den Messias som folket hadde ventet, den politisk-religiøse skikkelsen som skulle befri dem fra romerne. Antydninger fra Jesu side om død og oppstandelse må ha fortonet seg som ytterst gåtefulle setninger. Ut fra dette følelsesmessige kaos fødes den oppgitte nysgjerrighet. Han følger etter på avstand - for å se hvordan det hele vil ende.

Jeg kan godt identifisere meg med Peter. Kanskje hadde jeg gjort det samme, fulgt etter på avstand, skrekkslagen, fylt av tapte forhåpninger, nysgjerrig og samtidig engstelig for hvordan det skulle gå den nære venn. Sviket i neste runde går det an å håpe på at jeg hadde unngått, men hvem vet?

Gjennom hele historien ser vi mennesker på religiøse vandring. Det kalles pilegrimsreiser. Bofferdige mennesker som vandrer til Nidaros i middelalderen, handicappede på vei til hellige kilder, ordnede prosesjoner og famlende, nattlige Nikodemus-reiser. Jeg ser for meg mennesker med alle slags følelser: Tvil, lengsel, usikkerhet, anger, mennesker som i likhet med Peter følger Jesus på avstand - spent på hvordan det hele vil ende.

For mange mennesker oppleves livet som en indre pilegrimsreise - vaklende mellom lengsel og tvil, undrende til hvordan det hele vil ende. Det er historien til mennesker som så gjerne vil tro, men som opplever det vanskelig, mennesker for hvem livet ble annerledes og mer smertefullt enn de i sin ungdom hadde forestilt seg, mennesker som slett ikke vil identifisere seg med den Kristusfornekten vantroen, men mennesker som kjennetegnes av et martret sinn. I et bilde ser jeg for meg disse menneskene ved Himmelenes port, mens Kristus vinker dem innenfor og sier: "Du har strevd og fulgt etter, spent på hvordan det skulle ende. Kom, så skal jeg vise deg." Kanskje Peter står i nærheten og blunker - gjenkjennende?

Arne Tord Sveinall

Ord til ettertanke

Se vi går opp til Nidaros? Om pilegrimsvandring

I vår tid er folk stadig på farten. En hektisk pendling mellom ulike gjøremål på arbeidsplassen og i fritiden. Men tenker vi noen gang på hvorfor vi stadig er på farten? Middelalderens pilegrimer hadde ett mål for øyet: Å møte Gud på en privilegert måte på et spesielt hellig sted.

Hva er en pilegrim?

En pilegrim er en kristen som reiser. Men det er mange måter å reise på. Gjennom kirkens historie har uttallige reist fra sitt hjemland som misjonærer. Andre har reist for å bosette seg i et fremmed land, fordi de søkte en mer fullkommen form for det kristne liv, og hadde hørt om forbilledlige mestre. Noen reiste også for reisens skyld. Man reiste rett og slett for å være utlending. Ordet "fremmed" heter på latin peregrinus, som vi har det norske ordet pilegrim fra. I en pilegrimsvandring inngår det et mønster: Oppbruddet fra hjemstedet, reisen, ankomsten til det hellige stedet og hjemreisen. Dette mønsteret utarter seg svært forskjellig fra middelalderens pilegrimer og dagens vandrere. I middelalderen kunne bare bemedlede personer dra på en slik tur. Den var risikofylt, strevsom og langvarig, opptil

måte.

Pilegrimsvandring er et gammelt fenomen, som i Norge har begynt å våkne til liv igjen de senere år. Pilegrimsvandringen til Nidaros varte i omtrent 500 år - fra 1031 til 1537. Den startet da man opplevde under ved Olav Den Helliges helgenskrin. Folk kom langveisfra for å bli helbredet ved å være nær dette hellige sted eller rett og slett oppleve Gud på en spesiell måte. I den tidsepoken pilegrimene var på

flere år. I dag er dette et fritidstilbud blant mange, hvor man ønsker å oppleve naturen eller å oppdage kulturminner eller historie. I middelalderens mentalitet var denne motivasjonen ikke innenfor horisonten i det hele tatt. Han eller hun ønsket å dra et sted hvor Gud hadde grepet inn på en spesiell

farten til Nidaros, leste man Bibelen på en helt annen måte enn nå. Det som stod i teksten hadde skjedd slik det stod beskrevet. Denne historiske forståelse var utgangspunktet for det som virkelig var interessant for kirken: Bibelens billedlige betydning for de kristnes praktiske liv. Middelalderens mennesker hadde ikke vår sans for den tildels dype avstand i mentalitet mellom fortid og nåtid. Derfor oppfattet de de bibelske fortellinger som om disse var samtidige med deres eget liv. I Bibelen fant de fortellinger om at Gud kunne oppleves på bestemte hellige steder, særlig Jerusalem (Salme 48). De hørte at man kunne finne helbredelse for sykdom og tilgivelse for synd i Jerusalems tempel (1.Kong.8). Dette overførte de til sine egne hellige steder. Pilegrimene leste beretningene som løfter til seg selv, og at de kunne få oppleve det samme i en kristen helligdom som Nidaros.

For interesserte:

Brian McNeil: *Middelalderens Nidarospilegrimer, Kirke og Kultur nr.2* 1996.

Nye bøker om emnet:

Mette Nygård: - og vegjine falle så vide- om gamle og nye pilegrimsmål, Forum Aschehoug

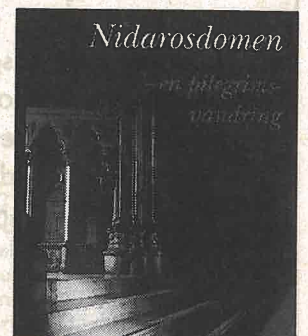
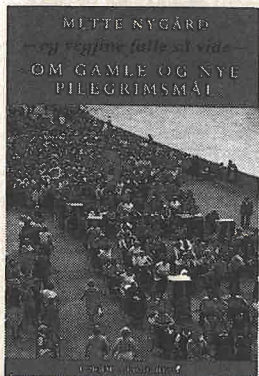
Mette Nygård har skrevet en meget lesverdig og leservennlig bok om pilegrimsvandring. Som tittelen indikerer tar hun ikke opp dette som et fenomen fra tidligere tider, men trekker linjer fra gamle mål til ennå levende valfartssteder. Nygård har bakgrunn fra tidligere liv i klosterfelleskap og har godt grunnlag for å skrive om disse tingene. Vi merker at hun har erfaring i å reise,

både i sitt indre og ytre liv. Derfor er hennes beskrivelser så levende og jordnære når hun tar oss med til de ennå levende valfartssteder: Medjugorje i Bosnia, Israel, Santiago de Compostela i Spania, Lourdes i Frankrike, Czestochowa i Polen og flere steder. En artig beskrivelse har hun av en valfartstur hun hadde til Nidaros. På denne turen brukte hun A.O.Vinjes Ferdaminni fra Sumaren 1860 som reiserute. Av en annen grunn hadde hun alltid trodd at Vinjes tur til Nidaros var en pilegrimstur. Det har uansett blitt en spennende samlesning av Vinjes tekst inn i Nygårds egen vandring. I tillegg til beretninger fra ulike pilegrimsmål, har hun interessante refleksjoner over pilegrimsmotivet.

Arne Bakken: Nidarosdomen - en pilegrimsvandring, Aschehoug

Her er boken for dem som skal besøke Nidarosdomen i pilegrimsåret. Men dette er også boken for dem som ønsker å bli med på en vandring i kirkerommet og skue

inn i det landskapet av symboler som ligger der. Forfatteren av boken, Arne Bakken, er pilegrimsprest i Nidarosdomen og har jobbet mye med dette temaet. Ut i fra rytmen i en pilegrimsvandring - oppbruddet, veien, målet og veien ut i verden - tar han med oss inn i katedralen "der horisonten av kosmos i oss selv blir synlig og vi bærer alt fornyet utover til livet". Boken er illustrert med fine fotografier, stort sett sort/hvitt, som underbygger den understemte stemningen vi får ved å bli med på vandringen inn i katedralen. Boken har blitt en flott innføring i vår nasjonalhelligdom.

Frå "Pilegrimen"

Nåde over dalar og sletter
over nye morgonar
og nye menneske!
La dei sjå eit atterskin av det heilage.

Ein blå veg mellom skyene
Ei due som flyg heimover
gjennom det tidlege morgonlyset.

Og la oss igjen få sjå sola, forgyllaren av
mosen og det spinkle graset!

La oss sjå det låge støvet
flamme opp om morgonen,
den usynlege blomen i lufta!

*

Lova vere denne verden av glede og sorg,
denne skimrande blå bustaden i himmelromet!

Lova vere kvar nyfødd morgon.

Lova vere dogga i graset
fuglane under himmelen
og kvar lysbunt som himmelen
sender ned over oss.

Lova vere det nyfødde barnet
den første pusten
det nye bankande hjarta
og kvar levande celle!

Lova vere den trassige viljen!

Lova vere den frie tanken!

Lova vere skaparen av den frie tanken.

Lova vere den gneisten
som ennå lever i bringa!

Lova vere lovnaden
om ein nåde
bortanfor all forstand
til oss som tørstar
og treng tilgiving.

Lova vere sorga
som vi legg av oss
som ei utsliti kappe.

Lova vere glede
som sender oss framover.

Lova vere den som vil fred.

Lova vere den som går eit steg
fram mot sin neste!

Lova vere den som går ut i stormen
med ei spinkel lykt
når det ropar i mørkret!

Lova vere den som gir
ein tørst vandringsmann å drikke.

Paal-Helge Haugen

Utdrag fra kirkespillet "Pilegrimen" av Paal-Helge Haugen. Spillet ble fremført ved 1000-årsjubileet for kirken i Norge (Moster, pinsen 1995)

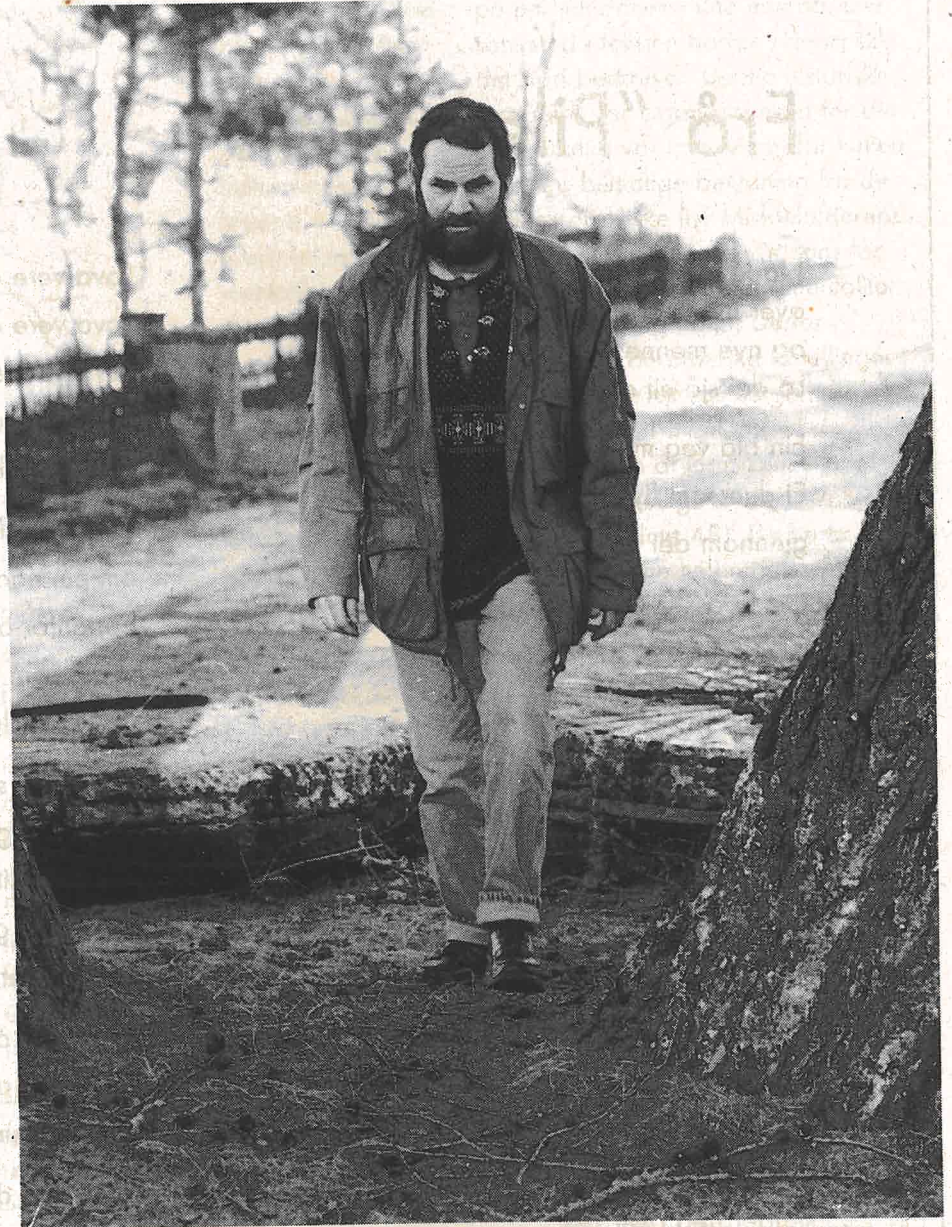
Pilegrimsaspektet er noe mer enn å gå på tur

Bjarne Thoresen, lærer på Modum Bads skole, er en dreven pilegrimsvandrer. Han mener det moderne mennesket har gått av å være litt for seg selv innimellom. I fjor var han på vandring hele tre ganger.

- Den første var ifjor sommer og gikk fra Tofte på over Dovrefjell langs pilegrimsveien til Kongsvold. Jeg gikk i tre døgn og lå ute under åpen himmel. Jeg gikk alene og opplevde pilegrimens ensomme tanker og naturinntrykk. Den andre turen var i august. Det var en søndagstur fra Nordrehov kirke til Haug ved Hønefoss. Det var i forbindelse med åpning av den gamle pilegrimsleden. Vi startet med gudstjeneste i Nordrehov. Etterpå gikk vi langs leden og stanset ved historiske steder. Ved hver plass var det en som hadde et lite foredrag og deretter sang vi. Det var en fin vandring selv om det høljet ned hele dagen. Den tredje turen gikk fra Gamlebyen i Oslo hvor pilegrimer i middelalderen fra utlandet kom i land med båt. Min kone og jeg og vennepar av oss fulgte pilegrimsleden fra de gamle kirkeruinene i Gamlebyen til Lysaker i Bærum. Det var en spesiell opplevelse.

- Hvordan la dere opp turen fra Gamlebyen?

- Vi fikk tak i et kart hos byantikvaren som viser hvor pilegrimsleden sannsynligvis gikk. I kirkeruinene i Gamlebyen startet vi med sang. Min venn som er prest, ledet oss i en sang på latin. Det ble en høytidelig stund i ruinene mens toget suste over oss. Etterpå gikk vi gjennom bygater og villastrøk. Vi gikk over Galgeberg hvor det var offentlige henrettelser i tidligere tider. Vi gikk opp langs Akerselva opp til Gamle Aker kirke, den eldste kirke i Oslo som er i bruk, tror jeg. Innimellom stoppet vi ved små kafèer og spiste litt. Fra Gamle Aker gikk vi via Vigelandsparken til Skøyen gård. Vi overnattet ved Mustad-fabrikker.

Bjarne Thoresen er en dreven pilegrimsvandrer

- Hva var målet med turen?

- Pilegrimsvandring, som flere har begynt med i de siste årene, er jo sunt for mennesker generelt. Det er for folk som er søkende, folk som er åpne for nye ting. Det er en måte å søke naturen på. En pilegrim står ikke stille, han er i bevegelse hele tiden. - Fra gammelt av var den også en botsvandring. Man kan legge i pilegrimsvandring hva man vil. En slik vandring innebærer både ensomhet og fellesskap. I tillegg er det spennende med det historiske - dvele litt ved hvordan mennesket tenkte før

og hva de gjorde i sitt Gudsforhold. Det å komme frem til Nidarosdomen var viktig dem. - Mennesker i dag kjører bil samtidig som de snakker i telefon uten at de gjør noen av delene skikkelig. Mange vil ha godt av å være litt alene på Dovrefjell. - Pilegrimsaspektet er noe mer enn å gå på tur. Jeg er ikke så overrasket over at det slår an nå. Folk vil ha forandring i sitt gudsforhold.

- Har pilegrimsturene gjort noe med ditt forhold til Gud?

- Jeg tror jeg har blitt mer jordnær. Tenker mer praktisk om forholdet til

Morsomst med slaget på Stiklestad

Sommeren 1995 gikk Maria Børresen (13) sammen med mor og far på pilegrimsferd til Nidaros. Det var en venn av familien som hadde invitert dem sammen med andre venner til å gå på pilgrimsferd. De startet på Dombås og gikk over Dovre-fjellet. Tre dager brukte de - 18 voksne og 8 barn, den yngste 9 år gammel. - Det var morsomt å gå på de stedene vi gikk, men morsomst var det å se slaget på Stiklestad, sier Maria Børresen om pilegrimsturen.

- Hva gjorde dere på turen?
- Vi gikk og hadde stunder på bestemte steder, hvor vi sang og bad. Og så hadde vi rastepauser. Det var fint å be på fjellet. Det var stille og fuglene sang.

- En gang hadde vi gudstjeneste i Eysteinkirka. Da leste jeg teksten.

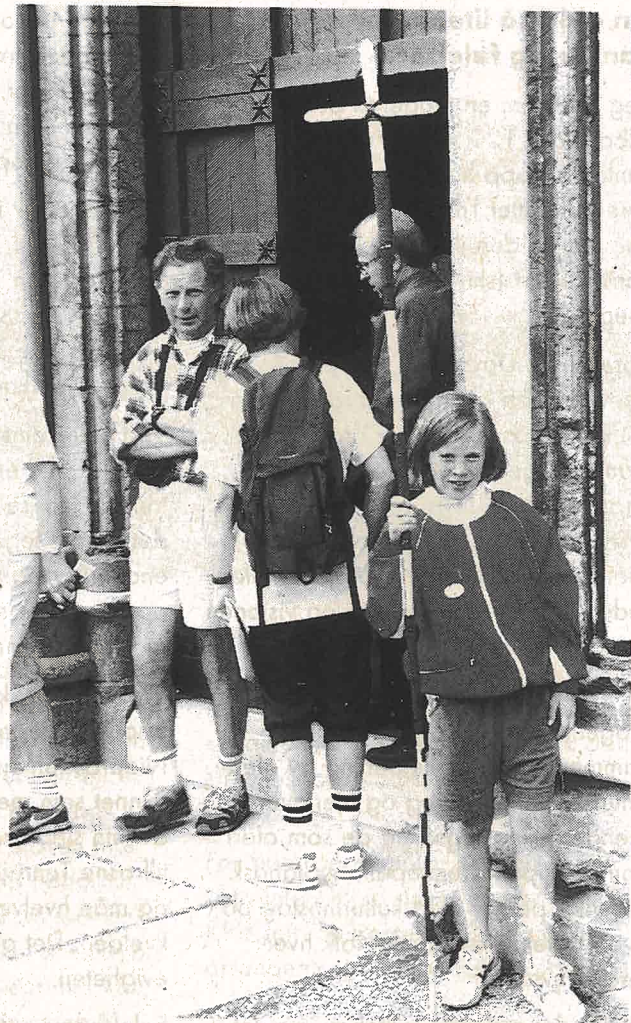
På turen bar de et kors på en lang stav - en pilegrimsstav.

- Den som gikk først bar den. Det var for å vise alle hvor vi var og hvem vi var. Jeg bar den også, sier Maria. Alle hadde også en pinn med St. Olav på jakkene sine.

Pilegrimsvandringen endte opp i Nidarosdomen. Det var første gang Maria var i Trondheim. Ikke alle har kommet til byen med en

pilegrimsstav i hånden, men for middelalderens pilegrimer var dette ikke noe uvanlig. Før Maria og hennes følge gikk inn i kirken, fulgte de en annen gammel skikk: - Vi gikk tre ganger rundt Nidarosdomen. Det gjorde man for å nærme seg det hellige langsomt. - Inne i kirken ble vi tatt med av pilegrimspresten til et kapell. Der var det masse lys, og vi bad en bønn. Det fineste med Nidarosdomen var det store korset inne i kirka og figurene utenfor. - Vi var også med på Olsokfeiring i kirka på natta. Vi hadde Olavsvake i Nidarosdomen. De som ville kunne stå vakt utenfor kirka. Det var for å passe på kirka tror jeg. Jeg sovna.

Dagen etter var de på Stiklestad spillet. - Jeg satt ved siden av Øyvind Blunck og Hege Skøyen. Stykket handlet om at Olav Den Hellige kjempet for at Norge skulle bli

Bildetekst: Maria Børresen (13) foran Nidarosdomen. Hun holder en pilegrimsstav. Førstemann i følge bar den under pilegrimsturen fra Dombås over Dovre til Nidaros.

kristent. Han døde til slutt. Maria synes det var en fin tur og kunne tenke seg å gjøre det flere ganger.

thum

Gud. Det at jeg har kropp har noe med Gud å gjøre. Ved siden av dette har opplevelsen av fellesskap vært viktig. - Jeg tror også kristne hele tiden bør være på søken etter noe hellig - de historiske steder og helligdommer. I alle fall er det viktig for meg.

- Har du noen planer om pilegrimstur i år?

- Min kone og jeg har som mål å gå langs hele pilegrimsleden fra Oslo til

Nidaros. Utpå våren har vi tenkt å fortsette der vi slapp i høst. Vi skal gå fra Lysaker gjennom Krokskogen til Hole. I Krokskogen er det en Olavskilde, hvor vi skal vi ha en overnatting. Og i sommer skal vi være med de tre siste dagene på den store pilegrimsferden i forbindelse med Kirkedagene i Trondheim. De som vil kan gå fra Oslo til Trondheim. Det vil ta ca. en måned fra 26. juni til 28. juli. Vi blir med fra Svorkmo i Orkdal og inn til

Trondheim. Det er ca. 6-7 mil å gå.

- Hva håper du å oppleve på turen til Nidaros?

- Jeg ser frem til en enorm fellesskapsopplevelse. Arrangørene regner med flere hundre deltakere på vandringen. Jeg tror det blir et historisk sus over den, og det blir viktig for meg å nå frem til et mål som jeg har satt for meg selv.

thum

Etter 9 dagers vinterferie, spekket med små og store opplevelser, er jeg nå tilbake i Vikersund. Og føler behov for en aldri så liten opprydning i tanker og følelser.

Jeg har, som en moderne pilegrim, tilbakelagt 120 mil tur/retur, med innlagte stopp hos kjær familie. At turen omfattet Trondheim og VM på ski, gjorde den ikke mindre interessant for en sports(ski)gal entusiast som meg.

Turen over Dovrefjell, i sterkt vind- og snevær, men i varm og trygg bil, ga tanker og assosiasjoner om hvordan gamle dagers pilegrimer klarte strabasene. Til forts, med datidens utstyr av klær og sko, skulle det stort mot og sterk vilje til for å gjennomføre leden. Var det en sterk tro og visjonen om å knele ned ved alteret i Nidarosdomen som holdt motet oppe?

Dagene under VM på ski var en sammenhengende utladning av glede, entusiasme, spenning og hjertevarmende heiiing, også på de som aldri kom på noen premiepall. Sydlandsk gateliv, spekket med kulturinnslag på hvert gatehjørne, samlet folk hver eneste kveld.

Midt i det sydende folkehav var det

rart å kjenne på at dette var 1000 års byen som i år jubilerer. Kontrasten om fortidens og nåtidens mennesker, om deres tanker og følelser, om deres åndelige behov og trangen til å tro på noe. Jeg tror det er mange paralleller her, og med Nidarosdomen som monument i bakgrunnen ble det en sterk opplevelse.

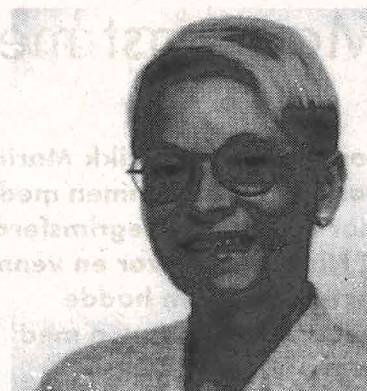
Fra hektisk liv i Trondheim til rolige dager i Nord Trøndelag ble min lille ferie komplett. På ski inn over hvite solvidder, på silkeføre, var dagene gode og late, med selskap av familie og gode turkamerater.

Ved hjemkomst kjenner jeg tydelig noe jeg ofte erfarer, at min sjel trenger lengre tid på sin hjemvei enn det fysiske legeme. Når min sjel endelig er på plass, smaker jeg på opplevelsene som ligger bak. Hva gjorde mest inntrykk?

VM var stort, kultur- og folkeliv var inspirerende, orgelkonserten i Nidarosdomen var storslått. Men minnet som mest berørte det innerste av min sjel, var skituren over den tilfrosne Tunnsjøen, med stjernehimmel og måe hvelvet over, kl.22 om kvelden. Det ga en liten vibrasjon av evigheten.

Følelsene rundt opplevelsen leder

Midt i hverdagen

Anne Britt Molund Schartau

Vikersund

meg direkte til Hans Børli's dikt "De flyktige tingene":

Det er de flyktige tingene som blir i deg;

Skyggen av en fuglevinge over stien foran din fot,

lukten av rim og frosne rognebær

en høstmorgen for lenge siden,

et ord sagt i skodda og vinden ved en skremt kvistvarme

inni elgmarkene... Det er de flyktige tingene som lever i deg

og holder fast et bilde av deg selv og livet - flimrende,

som strender speilet i riflet elvestrøm.

Kanskje er vi flere som en gang sammen kan gå pilegrimsleden over Dovrefjell, på sommerstid?

Anne Britt Molund Schartau

Fra mørke til lys

- morgenmesse i Olavskirken 1.påskedag kl 7.00 v/ Karen Sidsel Solberg

Om ikke alle har tradisjon på å stå tidlig opp 1.påskedag, kan de nå gjøre noe med det og benytte sjansen til å oppleve en sterk og annerledes gudstjeneste. I skumringen tenes det store påskelyset som bæres fram og settes i døpefonten. Alle har fått hvert sitt lille lys som tenes ut fra det store. En overflod av blomster pynter kirken og trer tydeligere fram ettersom lyset og sola får kraft. Hele menigheten går så ut under gudstjenesten og synger til fuglenes akkompagnement: Deg være ære, Herre over dødens makt!

Jenny

Norske Kirkedager 1997

Gudstjenester, bibeltimer, evangelisk møte, samlinger på byen og en rekke seminarer og kulturinnslag vil fylle Kirkedagene. Internasjonale gjester vil bidra med globale perspektiver, og synliggjøre en verdensomspennende misjonsinnsats. Gjennom Kirkens Nødhjelps 50-års-jubileum markeres kirkenes globale diakonale utfordring.

Pilegrimen er sentrum i Trondheims Tusenårsjubileum. Han er det i byens historie, - og nå kommer han igjen til byen i vår egen tid. Gjennom hele middelalderen fant mennesker som søkte bot for kropp og sjel veien til Hellig Olavs skrin i Kristkirken i Nidaros. Nå er skrinet borte, men Kristkirken tar igjen imot pilegrimer. Langs gamle pilegrimsleder vandrer de, og ved Olsoktider samler de seg i Nidaros. 1997 blir det største pilegrimsåret siden reformasjonen.

Norske kirkedager vil gi innhold til dagene omkring og i helligdommen for oss pilegrimer av i år, og formidle impulser til hele vårt liv. Å være pilegrim er ikke bare å gå, det er også en livsholdning, en vilje til oppbrudd, en vilje til å gi seg på vei mot Gud, og mot mål han setter for menneskers liv. Kirkemøtet i Den

norske kirke oppfordret i 1996 til et slikt oppbrudd, ved sin drøfting av "Forbruk og rettferd" og i sin hilsen til norske menigheter og alle mennesker av god vilje. Pilegrimsåret kan bli et tegn på "oppbrudd, handling og håp". Å ta opp pilegrimsstaven mot Nidaros, i Nidaros og fra Nidaros blir derfor en vandring fram mot en mer livsbekreftende praksis for kirke og enkeltmenneske. Som pilegrimer kan vi i håp og glede søke sammen til Norske Kirkedager, - et folk som søker Herrens ansikt.

Morgensamlinger og tidebønner
Daglige morgensamlinger og tidebønner morgen, middag og kveld utgjør hjerteslagene i Kirkedagene.

Gudstjenester

Det blir en rekke gudstjenester i løpet av Kirkedagene. Blant annet Olavsvaka Nidarosdomen 28.juli, hvor man vil gjøre bruk av gammel gudstjenestemusikk.

Bibeltimer

Det blir holdt to serier med bibeltimer hver formiddag, den ene med norske aktører, den andre med utenlandske gjester. Professor Notto R. Thelle, som bor i Modum prestegjeld, skal holde en av dem. Bibeltimene er knyttet til hovedtema for Kirkedagene: "Her er det folk som søker Herrens ansikt".

Seminar

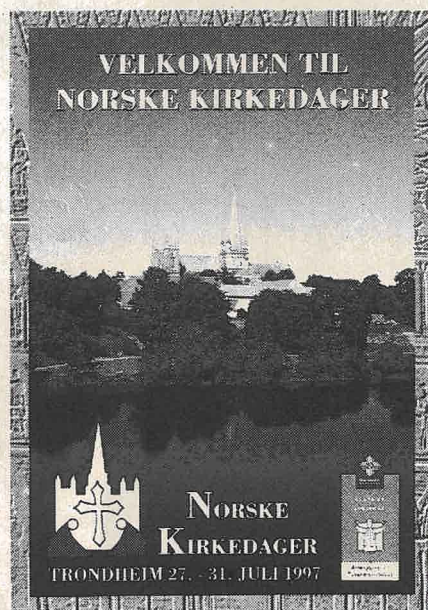
Hver dag blir det holdt en rekke seminarer. Blant annet kor-verksted, sør-amerikanske sanger, liturgisk dans, kirkespill og drama-seminar og mye mer.

For barn og ungdom er laget egne aktiviteter, blant annet musikal-leir og KRIK-leir. Studentene vil ha sitt eget arrangement som de kaller Sidespor.

thum

Opplysninger

Brosjyre med flere opplysninger kan bestilles fra Norske Kirkedager 1997, Prinsens gt. 10A, 7013 Trondheim.

Lensmannen - en politimester Bastian?

- Thorbjørn Egner sa en gang under et besøk på Blaafarveverket at jeg minnet han om politimester Bastian, forteller lensmannen i Modum, Jan Hartz. Men han lurer samtidig på om ikke Egner syntes alle eldre politimenn var typiske Bastian'er.

Utseendet til Hartz er vel kanskje noe som kan minne litt om Bastian. Han ser godmodig ut.

Men selv om han etter Egners mening kan fremstå som en prototype av denne kjente figuren, er det vel heller tvilsomt om Modum kan bli sammenliknet med Kardemomme by.

Det Modum han lever i, er nok mer virkelig og til tider brutalt, hvor menneskene kan være mer utspekulerte enn de tre røverne i Kardemomme by, og hvor loven består av atskillig mer enn "Du skal ikke plage andre, du skal være grei og snill, men forøvrig kan du gjøre som du vill"

- Kan du fortelle leserne litt om din bakgrunn?

- Jeg er født på Modum, men flyttet til Sola utenfor Stavanger som barn. Der

tilbrakte jeg hele oppveksten min. Jeg gikk på Stavanger Katedralskole, og spilte fotball med Bjørn Bue, biskopen. At jeg valgte å gå inn i politiet, var egentlig ganske tilfeldig. Jeg hadde befalsutdanning og jobbet også en tid i bank, men fant ut at det ble for ensformig.

Hartz endte derfor opp som politimann og senere

lensmann i Modum. Denne stillingen har han hatt siden 1977.

- Jeg trives godt i jobben min. Den er allsidig og variert, men samtidig krevende og slitsom. Jeg har tenkt å bli her til jeg går av med pensjon, sier Hartz.

Og det ser ikke ut til at medarbei-

derne hans har noe i mot det. Hartz blir av sine ansatte omtalt som en mann med godt hjerte. Han er ansvarsbevisst, romslig og faglig dyktig. Men han kan også framstå som en temperamentsfull og til tider noe autoritær person.

- Som lensmann har du som oppgave å se til at andre hele tiden opptrer riktig med hensyn til loven.

Hvordan ser du dette i forhold til et kristent livssyn?

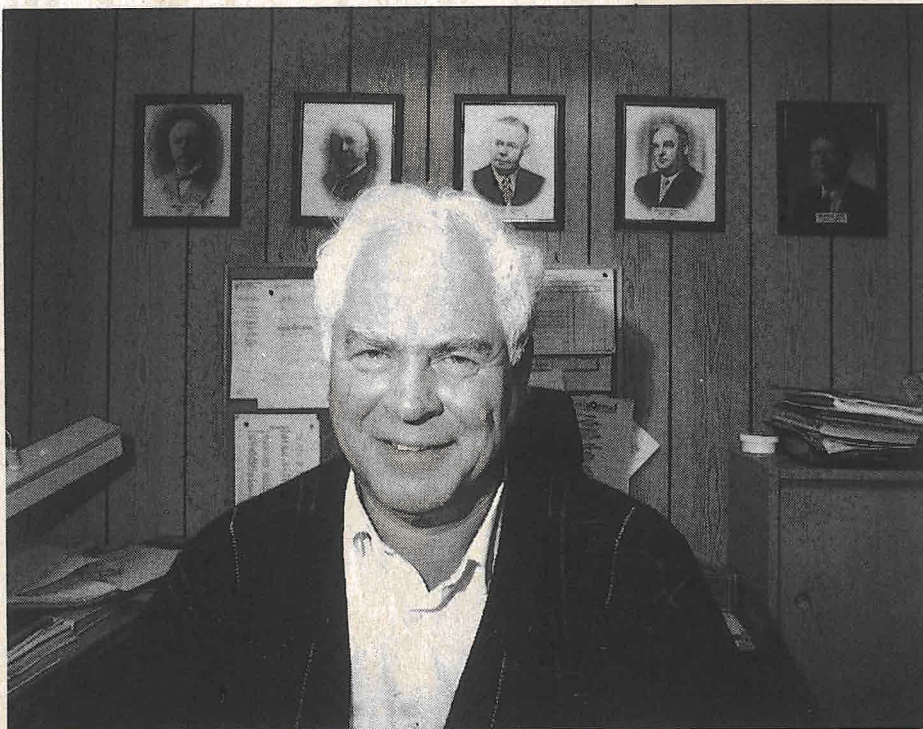
- Det norske samfunnet er tuftet på kirken og dets normer og regler. Selv om jeg representerer det verdslige regiment, ligger de kristne holdningene hele tiden i grunnen av vår tenking. Jeg tror at uten kirken ville samfunnet vært fattigslig.

Som svar på spørsmålet om hvordan han ser på sin egen tro, forklarer han at han ikke betegner seg selv som en av "kristenfolket". Men som de fleste mennesker har også han religiøse forestillinger.

- En aktiv kirkegjenger er jeg ikke, men jeg er veldig interessert i historisk forskning rundt Bibelen. Jeg holder meg orientert om hva som skjer på den fronten.

Hartz tjenestegjorde som FN-offiser i Libanon i 1982-83. I et samfunn med store religiøse stridigheter og ca.60 forskjellige trosretninger var det ikke enkelt å holde gudstjenester. For å gjennomføre gudstjenestene ble lensmannen og andre FN-tjenestemenn brukt som kombinert kirketjenere og vaktholdere.

- Etter å ha sett anarkiet i praksis med

lovløshet som fremste resultat, synes jeg at vi lever rimelig trygt og godt her i landet, tross økende kriminalitet. En sak som eiendomsskatten blir ubetydelig i forhold til konflikten i Libanon!

Selv om vi lever stort sett bra i Norge, er det ganske mange vanskeligheter man må hankses med som lovens "forlengede arm". Ett av disse problemene er ulovlig produksjon og omsetning av brennevin.

- Sprintsaken var det enormt blest om før jul, men i den senere tid har vi ikke hørt noe om den. Har det skjedd noe nytt?

- Saken har et enormt omfang, mer enn vi egentlig har kapasitet og ressurser til å beherske ved vårt kontor. Det som er så trist, er at en del såkalte bra folk i Modum har kjøpt hjemmebrent. Jeg er skuffet over at så store mengder sprit har blitt omsatt her i bygda. Folk må være klar over at ved å kjøpe slik sprit, har de vært med på å finansiere organisert forbrytervirksomhet. Det er en slags mafia som står bak det hele, og annen ulovlig aktivitet er også en del av deres virksomhet.

Hartz' utspill om å senke polprisene skulle være vel kjent for de fleste. Men han understreker i tillegg at en holdningsdebatt i samfunnet må til for å bevisstgjøre nordmenn og skape holdninger mot produksjon, kjøp og salg av sprit. Han mener at hvis noe virker som kreft på et samfunn, så er det utvilsomt hjemmebrent.

En mann som Hartz opplever og ser alt det gale vi andre borgere gjør.

- Hva mener du at et godt samfunn er?

- Hvis folk trives, har vi et godt samfunn. Da blir det også begått mindre skadeverk og færre forbrytelser. Et bredt tilbud av aktiviteter, som forøvrig Modum har, er med på å skape et leveverdig miljø for innbyggerne. Jeg vil si at bygda er et annet samfunn enn for 30 år siden. Jeg tenker da på kriminalitet av

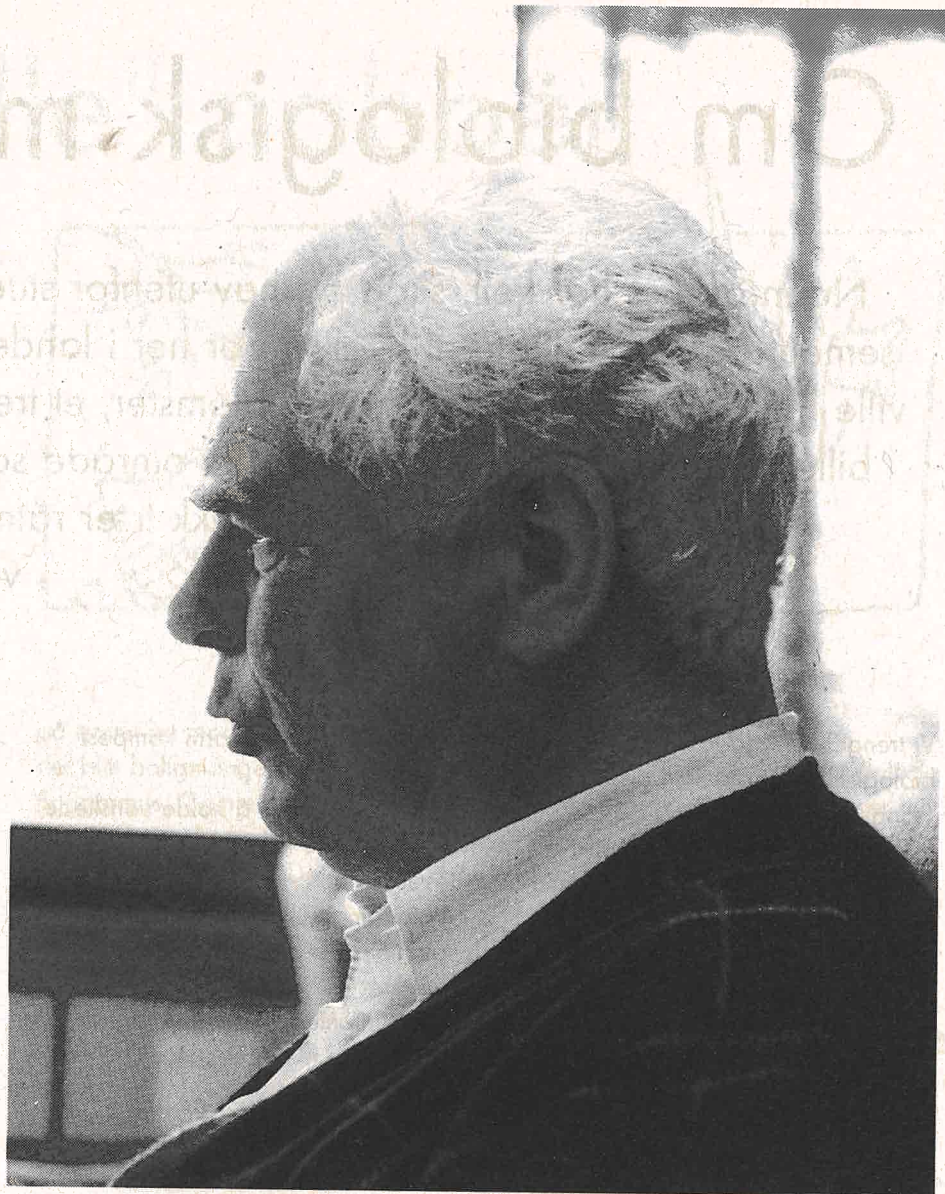
"Jeg kan aldri bli flink til å greie det med døden, og heldigvis for det."

forskjellige størrelser. Antallet forbrytelser har gått ned; vi har ikke noe kriminelt belastet miljø her i dag.

Lensmannen forklarer videre at narkotikamisbruket går i bølger. I noen perioder kan det være mye stoff i omløp, andre

ganger lite. Men de har stadig stoffsaker å arbeide med.

- Dette yrket dreier seg hele tiden om å ha kontakt med mennesker. Den tyngste delen av jobben er vel å gå med dødsbud. Hvordan takler du dette?

- Thorbjørn Egner sa en gang under et besøk på Blaafarveverket at jeg minnet han om politimester Bastian, sier lensmann Jan Hartz.

Modums øverstkommanderende politimann er nok mer hardbarka enn de fleste Bastian'er, men dette temaet berører ham tydelig.

- Jeg kan aldri bli flink til å greie det med døden, og heldigvis for det. Jeg tror at den dagen man kan takle døden, er man blitt kynisk og følelseskald. En dødsulykke er grusom fordi den rammer så mange. Bygda er ikke stor, så det er ofte ulykkestilfeller hvor jeg kjenner de pårørende. Ved å ha en jobb som den jeg har, kommer jeg inn på folk fra ulike vinkler. Det kan være ganske slitsomt og vanskelig, men samtidig også veldig spennende!

Siri B. Børresen

Om biologisk mangfold:

Noen av oss har fjell, skog og hav utenfor stuevinduet. Andre ser bare sement og asfalt. Uansett hvor vi bor her i landet, er det ikke langt til de ville naboene: En grasfleck, noen blomster, et tre, en sommerfugl eller en bille. Der jeg vokste opp, var det et område som ikke var bygd ut. Her trivdes mine ville naboer. Her fikk trær råtne, gresset vokse høyt og vannet renne fritt uten rør.

Vi trenger ikke gå langt for å finne et biologisk mangfold som består av mange arter dyr, planter og mikroorganismer. Vi kan gå til nærmeste jordfleck. Under min ene fot finnes det flere levende vesener og ville naboer enn det er mennesker på jorden. Alt dette kan lett ødelegges

om vi forurenser med kjemiske gifter, for mye kunstgjødsel, sprøytemidler eller blir utsatt for sur nedbør.

Økologisk hagebruk

Økologisk hagebruk drives uten bruk av gift og kunstgjødsel. Her er det avgjørende å styrke det biologiske mangfoldet. Det kan gjøres ved:

- bruk av kald og varm kompost
- naturgjødsel
- jorddekking for å holde uønskede planter unna kulturplantene
- vekselbruk
- blandingskultur der mangfoldet av planter beskytter mot uønskede insekter
- ekte plantevern med biologiske eller mekaniske metoder

Det finnes hundrevis av gode tips i økologisk hagebruk. Omleggingen krever at vi tilegner oss kunnskaper gjennom bøker eller kurs.

En sommerfuglrestaurant?

Blomster som tiltrekker seg voksne sommerfugler er: Brennesle, busknellik, erteplante, hagepute, hagtorn, isop, jasin, kaprifolium, lavendel, prestekrage og forskjellige kryderurter. Legg noen av disse plantene på verandaen eller et annet godt egnet skjermet sted, og så er det bare å vente på sommerfuglgjestene.

Bedre med ti fugler på taket enn en i handa

Fuglene trenger reirplass, mat, beskyttelse og fritt utsyn. Plant derfor trær og busker som fuglene liker i hagen din. Du kan bruke: Asal, berberis, blåhegg, buskroser med nyper, einer, hagtorn, kaprifolium og rogn for å nevne noen.

Fugler som ikke drar til syden om

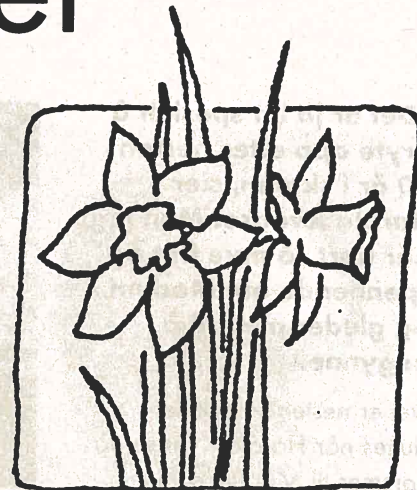
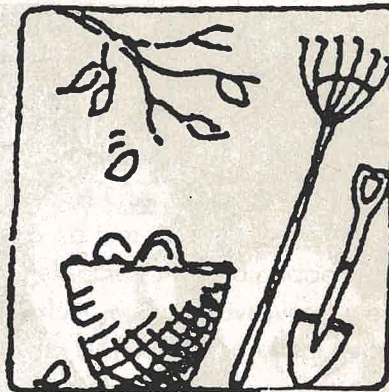
vinteren, har i mange generasjoner blitt foret av nordmenn. Denne tradisjonen har øket antall overvintrende fugler. En foringsplass må holde god hygiene. Det må derfor renses slik at ikke fugler smitter hverandre med sykdommer som salmonella. Et fuglebrett bør være stort (50 x 75 cm), ha tak over og

kant for at ikke maten faller ned og en åpning der gammel mat kan renses ut.

Våre inngrep i naturen skaper ofte boligmangel for fuglene. Vi kan avhjelpe dette ved å lage fuglekasser. Hvordan en kan lage fuglekasser, er beskrevet i boka "Ville naboer".

Flere "ville" naboer

La humla suse

Mange av de samme plantene og trærne som er bra for sommerfugler og fugler, er bra for insekter. Når insekter trives, får vi flere insektspisende fugler. Alt henger sammen. Det er viktig at hagen har et mangfold av trær og planter. Jo, flere

på grunn av moderne skogdrift har det blitt boligmangel blant flaggermus. Gamle trær med hulrom er blitt mangelvare. Flaggermus kan ikke bo i fuglekasser. Det er prøvd ut i Sverige og bare 1/5 av burene fikk beboere. Pinnsvinet er også på tilbakegang i antall. Noe av runnen til dette er de mange velfriserte plener og hard asfalt. Oppskrift for vinterbol for pinnsvin, finner du også i boka "Ville naboer".

hjemme i det lokale livsmiljø

- Skap et kretsløp. La noe gro vilt og dø. Nedbryterne i naturen hører med i nabolaget
- Dyrk økologisk, unngå giftbruk og kunstgjødsel.
- Skap mangfold og variasjon

Det beste er alt vi ikke gjør
Naturvern dreier seg som regel om å

arter jo bedre. En blomstereng er bedre en ensidig grasplen.

Pattedyr

Flaggermusene trenger rikt med løvtrær og våtmark for å få nok insekter. Ellers trenger de først og fremst at vi lar dem være i fred. Men

Vann-vittig liv

Ferskvannsdammen er som en perle i landskapet. Her finner vi et mangeartet dyreliv fra øyestikkere til frosker og spesielle arter av planter og fugler. Dessverre har vi lagt altfor mye vann i rør. Når vannet forsvinner, så forsvinner mange planter og dyr. Det kan vi rette på ved å anlegge dammer i nærområdene våre.

Selvsagt må disse være i forskriftsmessig orden og godkjent av politi på stedet. Å åpne en bekk eller skape en liten våtmark er enklere. Selv om disse er forholdsvis grønne, er de store nok til å få frosk til å trives.

Her er noen gode regler for naturvennlig omgang med nærnatur:

- Velg planter og trær som gir hus og mat til dyr
- Bruk planter og trær som hører

sette begrensninger for menneskers aktivitet. Det er derfor kanskje ikke så dumt med den hellige, alminnelige latskapen. Slapp av, det er stress nok til alle.

Fra boka "Naturligvis"
av Dag Hareide

Sirkelen sluttet for ny kirkeverge

- Det er jo litt spesielt å bryte opp etter nesten 30 år i skolen, sier Harald Kvaase. Men jeg har hørt så mye fint og spennende om Modum, og gleder meg til å begynne.

Det er nesten så sirkelen sluttet når Harald Kvaase nå kommer til Modum som kirkeverge. Det var jo her han ble født i 1944. Faren var hjelpeprest under Paulsen. To år seinere bar det til Hønefoss med familien, og her fikk Harald sin oppvekst og skolegang.

- Det å arbeide i en kirkelig sammenheng har nok ligget latent i meg, medgir han. Jeg har med meg hjemmefra et lyst forhold til kristendommen, det var ikke snakk om forbud og kontroll.

Etter Hønefoss ble det studier i Oslo, - engelsk, tysk og kristendom hovedfag. På Pedagogisk Seminar traff han Unni, som også var filolog med fransk, litteraturkunnskap og engelsk hovedfag. Etter hvert ble det 4 sønner, og arbeid og familieliv på Finnsnes og Trysil, og de siste 16 år på Re i indre Vestfold. Harald var med og bygde opp en kombinert videregående skole der, først som inspektør i 8 år, og deretter 8 år som rektor. For Unni var det mest deltidsarbeid de åra guttene var mindre, med mye voksenopplæring. I de seinere år har hun også arbeidet på Re, avbrutt av et par år som høgskolelektor i Tønsberg.

- Nå har jeg vært 16 år på samme sted. Gud har gitt meg forstand til å slutte i tide, sier Harald. Og jeg er glad for å kunne begynne i Modum.

Unni og Harald Kvaase med barnebarnet Erlend på besøk

Overgangen blir ikke liten. Fra å være leder for over 90 ansatte på Re, begynner han nå i mars som kirkeverge.

- Ut fra den nye kirkeloven er det en lederstilling på etatsjefnivå. Kirken har nå fått en selvstendig posisjon. Arbeidet mitt vil bestå i personalansvar, økonomistyring og planlegging. Jeg tror stillingen gir mulighet til å tenke strategisk. Utviklingsarbeid er noe jeg har drevet mye med og likt godt. Jeg er vant til takhøyde og mangfold, og er ikke redd for motsetninger. Det går an å få til noe sammen.

Unni og Harald har lest menighetsbladet og Bygdeposten i flere måneder, og begynner å kjenne litt til

forholdene her. Det har vært lite tid til hobbyer utenom arbeid og familie. Men de har hytte i Valdres, og er glad i turer og friluftsliv. Unni har ikke fått seg arbeid her i området ennå, og venter spent på utlysninger i videregående. De to eldste guttene er ute av reiret for lengst. Nr.2 flyttet forresten nylig til Åmot med kone og barn, så nå har de også et barnebarn i Modum. Yngstemann skal begynne på ungdomsskolen til høsten.

- Vi har fått tak i tomt nederst i Badeveien, og et ferdighus står klart der i juni. Da blir det flytting for hele familien. Vi gleder oss!

berger

Kva slags draum er det me ber på?

Her er mangt som skulle vore sunge, sa kjerringa, ho bladde i salmeboka. Det same seier eg når eg skal velje ut eit dikt til diktpalta i kyrkjebladet i Modum. Det er mange dikt eg tykkjer om, men valet har falle på "Det er den draumen", av Olav Håkonson Hauge (1908-1994).

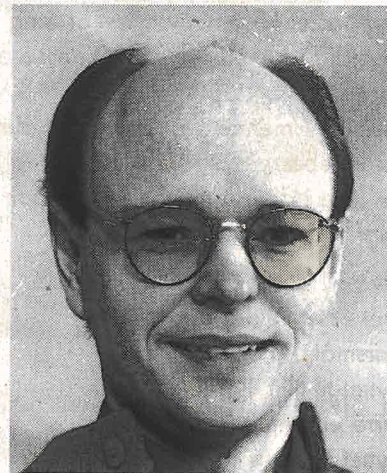
Olav H. Hauge var fruktdyrkar og lyrikar, frå Ulvik i Hardanger. Han har ein omfattande produksjon av tradisjonelle og meir modernistiske dikt. Han har skriva særleg mange kortdikt. Dikta er prega av ironi, humor og originalitet, og er ofte utruleg underfundige. Hauge tek ofte utgangspunkt i noko konkret menneskjeleg eller kvardagsleg som omgir oss, men det konkrete vert bilete på noko djupare. I tillegg til eigne dikt har han attdikta/omsett ei rad med utanlandske dikt.

"Det er den draumen" er frå samlinga "Dropar i austavind" som kom ut i 1966. Diktet er lett tilgjengeleg, men gir likevel rom for mange tolkingar (noko mange gode dikt gir!). Kanskje er diktet fyrst og fremst tenkt som eit kjærleiksdikt? Kanskje er det idealet for den menneskjelege utviklinga Hauge fortel oss med dette diktet? Kanskje kan det verte ståande som fasitsvar på det

eksistensielle spørsmålet: Kva er meininga med livet?

Sjølv las eg diktet fyrste gongen 23. mai 1994. Dette var dagen etter at Olav H. Hauge gjekk bort. Då eg fem dagar seinare var opp til eksamen i spesialpedagogikk, avslutta eg oppgåvesvaret med dette diktet. Eg kan knapt tenkje meg noko finare formulering av kva som er den overordna oppgåva for oss som driv med opplæring og oppseding av born/ungdom.

Halvard Haugen

Halvard Haugen, Åmot

Det er den draumen

Det er den draumen me ber på
at noko vedunderleg skal skje,
at det må skje -
at tidi skal opna seg,
at hjarta skal opna seg,
at dører skal opna seg,
at berget skal opna seg,
at kjeldor skal springa -
at draumen skal opna seg,
at me ei morgonstund skal glida inn
på ein våg me ikkje har visst um.

Olav H. Hauge

D
i
k
t
s
p
a
l
t
e
n

ÅRSMØTER I MENIGHETENE

Heggen menighet skal ha årsmøte søndag 6 april, etter gudstjenesten på Vikersund menighetssenter.

Nykirke menighet skal ha årsmøte samme dag, på ettermiddagen, i Åmot kirke.

Snarum menighet har sitt årsmøte søndag 16 mars på Røstvang.

Å finne sin egen tro, er en prosess

- Hva er ditt livssyn?

- Jeg har et kristent livssyn. For meg betyr det at hvert enkelt menneske er skapt av Gud. Gud har gjennom Jesus levd menneskelivet med alt det kan innebære. Det åpner for at jeg kan leve i dialog med den som har skapt meg.

- Hva vil det si å tro?

- Det er et veldig åpent spørsmål... For meg er tro knyttet til tillit til noe som er større enn meg. Den er knyttet til Jesus Kristus. I bibelgruppa igår leste vi teksten om brødunderet i Johannesevangeliet. Det gav meg tanker om at det er viktig for meg i hverdagen å tro på under i de situasjoner jeg er i. Jeg møter mange mennesker i ulike situasjoner hvor ting kan se håpløst ut. Da er det godt å tro at noe som er større enn meg kan gripe inn i situasjonen og komme med noe mer enn jeg selv kan bidra med.

- Før jul besøkte jeg en utstilling med arbeider av Liv Grønland. Jeg synes jeg ser en linje i motivene hennes, nemlig at Det umulige kan skje. Det er også min tro.

- Tar du med deg troen i hverdagen eller er det et søndagsfenomen?

- Jeg kan lett glemme mulighetene. Det er godt når jeg oppdager at jeg kan be og stå i en dialog med Gud.

- Hva tenker du om personen Jesus?

- Jeg tenker på ham som sann Gud og sant menneske. Han levde i den spenningen. Han levde livet fullkomment for meg ved å leve sant og godt.

- Jesus er viktig for meg som frelser. Det er Jesus jeg forholder meg mest til av "treenigheten" - Gud, Jesus og Den hellige Ånd. Det er Jesus som står meg nærmest. Det er nydelig

hvordan han møter mennesker. Han balanserer det med sannhet og kjærlighet på en utrolig måte. For eksempel når han blir sint i tempelet og når han tar imot barna.

- Er Jesus et ideal for deg?

- Det er klart. Han er et ideal jeg vet

kristen. Jeg har ikke hatt noe behov for å bryte ut av troen, men har hatt noen forskjellige faser i troslivet. Da jeg var liten var trygghet viktig, og det gav troen meg. Men jeg opplevde den nok som litt streng. Etter hvert har jeg nok fått mere tak i

TANKER OM TRO

Marianne Kongtorp, 33 år, bosted: Modum Bad, yrke: ergoterapeut

jeg ikke kan leve opp til, men som jeg kan lære mye av.

- Jeg tenker ofte på hva Jesus ville gjort hvis han var her - synlig og hørlig tilstede. Hvordan ville han ha møtt meg - og andre.

- Hvilket forhold har du til kirken?

- Jeg har vokst opp i kirke og bedehus. Jeg søker til kirken når det er samlinger der. Det er godt for meg å søke det rommet, være en del av en menighet og å delta selv. Men det er viktig å ha mindre sammenhenger, slik som bibelgruppen jeg går i. Der har vi bordfelleskap og deler tanker om søndagens tekst.

- Jeg har alltid hatt troen. Jeg bestemte meg veldig tidlig for å være

nåden enn da. Jeg undrer meg stadig over den.

- Jeg ser i større grad en sammenheng mellom det å være menneske og det å være kristen. At jeg har lov til å være helt menneske som kristen. Det er viktig å ta imot nåden for min egen del, og da kan jeg i større grad gi rom for andre. Det vil si å gi rom til å være seg selv. Det rommet inneholder egenrespekt og respekt for andre.

- Jeg har vokst opp i en trygg sammenheng der troen på en måte har vært tatt for gitt. Å finne sin egen tro er derfor en prosess. Menneske først og kristen så, som Grundtvig sa.

thum

Takk for syklene

Sjåfør Rakoto og lærer-assistent Dimby takker inderlig for syklene de har fått fra Modum. Begge to arbeider ved døveskolen i Madagaskars hovedstad, Antananarivo. I 1989 var Dimby i Norge fire måneder. Da var han bl.a. her i Modum og padlet kano på Snarums-elva. Vi minner om vårt misjonsprosjekt. Modum Prestegjeld, kontonr. 2270.03.21480

Hva gjør menighetsrådene?

Det er tid for årsmøter for menighetene innen kirken i Modum. Rapporter legges frem fra Snarum, Heggen og Nykirke. Mange frivillige gjør en stor innsats for at budskapet om Jesus Kristus skal nå ut til oss som i dag bor i Modum. En gruppe som utfører mye av de usynlige

oppgavene, er medlemmene av menighetsrådene. Disse menneskene som er folkevalgte, og som i fire år er aktive med pålagte oppgaver. De vil jeg gjerne gi en heder og takke dem for alt de gjør. La oss andre huske på dem. De trenger helt sikkert oppmuntringer.

Hilsen soknediakonen

Lørdagskafè

Lørdagstreff for alle med tilhold i Åmot kirke.

Søndag 27. april kl. 11 samles vi til en spesiell gudstjeneste.

Lørdag 10. mai kl. 11.30-13.30

Lørdag 14. juni drar vi på tur.

Konfirmasjonsgudstjeneste i Bingen kapell

For noen få år sia var det noen 8. klassinger som blei konfirmert i Bingen kapell. Det synes vi var flott. Vi ber om at konfirmant-prestene på Eiker- og Modum-sida i bygda vil legge forholda til rette for, og gjerne oppmuntre til, at dette kan skje årlig hvis det er konfirmanter og foreldre som ønsker det. Vi vil gjerne at kappellets stilling skal styrkes, og det kunne bli en festdag for bygda om det blei en tradisjon med konfirmantgudstjeneste. Samtidig ville det forhåpentligvis bidra til at samhørigheten til og i bygda blei styrka, og kommunegrensene dempa.

Kjersti Nævra Fredriksen, Leder i Bingen Kvinneforening

MODUM
KABEL-TV AS

Steinbru, postboks 29, N. 1340 Åmot

VA-RA
Regnskapsservice

Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 46 99 · Fax 32 78 57 47

MODUM
GLASSINDUSTRI AS
3340 ÅMOT · TELEFON 32 78 04 77

ÅMOT **Gull OG Sølv AS**
3340 ÅMOT TLF. 32 78 42 41

v/Knut Bakken · Tlf. 32 78 88 08 · Mob. 90 18 65 29

Shell Olfesenter
VIKERSUND VARMESERVICE

BYGDESNEKKERN AS

BYGGEMESTER GLE HÅVARD OLSEN

Linneavn. 1, 3360 Geithus · Tlf. 32 78 08 88 · Mob. 94 13 41 78 · 94 84 32 94

MODUM

BYGG A/S

JERNVARER · MALING · TAPET · BELEGG

Geithus Texacostasjon

3360 Geithus, Tlf. 32 78 03 30

Velkommen til skånsom bilvask uten børster.

Dybendal
Bygg a.s

Tømrermester

3360 Geithus ·

Tlf. 32 78 04 75

Mob. 91 17 67 50 · 94 19 72 95

Giefag

Krøderen Elektro AS

3340 Åmot · 32 78 55 11

WOLD & BORGENSEN A/S

Bilverksted · Bensinstasjon · Bilutleie
Biloppretting · Billakkering · Storkiosk

Tlf: 32 78 48 44
3340 Åmot · MODUM

<p>PETTER BRÅSTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62</p>	<p><i>h det med</i> Blomster <i>Vikersund Blomster</i> 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>
<p>Randi's Systue Alt i søm! - Montering av Modum-drakten! 3340 Åmot - Tlf/fax: 32 78 64 03</p>	<p>Modum Regnskapskontor Postboks 72 · 3371 Vikersund Telefon 32 78 72 11</p>	<p>Inn- og utvendig maling Tapet og gulvbelegg Farvehandel Jofag Malerfirma AS Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 51 11 Mob. 94 41 34 76 · Fax 32 78 55 60</p>
<p>STATOIL STATOILSERVICE SYSLE Kortautomat · Gass · Dagligvarer · Lene's Grill Gatekjøkken v/RV. 280 på Sysle - Tlf: 32 78 38 27</p>	<p>Buskerud trevare Spesialinnredninger Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 78 48 55</p>	<p>Stor Møte WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF 32 78 70 23</p>
<p>Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>BygdePosten -midt i Buskerud Boks 53, 3371 Vikersund, Telefon 32 78 71 11</p>	<p>MONETT 3370 Vikersund - Tlf. 03 78 76 85 Ung og voksen dame</p>
<p>DRØP IN · Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02</p>	<p>Brødr. Løver Bakstusjapp</p>	<p>Mat til alle anledninger! I våre selskapslokaler eller privat. Kongsfoss Pensjonat Tlf. 32 78 43 46</p>
<p>BACHE MOBEL AS 3340 Åmot · Telf. 32 78 40 11 · Fax 32 78 53 44</p>	<p>Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 80</p>	<p>T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND - Tlf. 32 78 81 81</p>
<p>Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99</p>	<p>Asheim Bakeri Gustadmoen Tlf. 32 78 42 22</p>	<p>FORBRUKEREN SPAR i Vikersund</p>
<p>Unni's Hårsalong 3340 Åmot · Tlf: 32 78 42 96</p>	<p>Modum Bads Nervesankatorium 3370 Vikersund</p>	<p>TERJE TANDBERG TRANSPORT ADR. 3360 GEITHUS - TLF. 32 78 00 00 - MOB. 94 11 29 40</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>Buskerud Begravelsesbureau 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20</p>	<p>Modum Naturmedisinske Senter Tlf: 32 78 47 00</p>
<p>Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>	<p>VIKERSUND REGNSKAPSSENTRAL AS AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSKAP Postboks 119, 3371 Vikersund</p>	<p>Modum Samvirkelag 3360 Geithus</p>
<p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobil tlf. 94 13 82 43</p>	<p>Senter-Bygg Entreprenør AS 3340 Åmot Telefon 32 78 47 88 Telefax 32 78 53 30</p>	<p>Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobil tlf. 94 19 81 06</p>	<p>DT·BB Tlf.: 32 78 76 99</p>
<p>Modum, Sigdal og Krødsherad Begravelsesbyrå Gavetrollet, Vikersund Jernbanestasjon · Tlf: 32 78 87 20</p>	<p>JOHNSON METALL AS inngår i Hexagonkonsernet Postboks 54, N-3340 Åmot</p>	<p>BERGAN SMIE OG VERKSTED Tlf: 32 78 41 09</p>
<p>MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund</p>	<p>WESTAD A UNIT OF CRANE</p>	<p>SAGA AS Bygge spesialisten ved KORKETREKKEREN TRELAST OG BYGGEVARER TLF. 32 78 41 80 · FAX 32 78 46 95</p>
<p>Byggmester A. J. Finsrud & Sønner AS 3370 Vikersund Tlf: 32 78 86 40</p>	<p>INTEROPTIK Optiker Weggelsen 3370 Vikersund Tlf. 32 78 83 99</p>	<p>Wahls MOBELFORRETNING A.S VIKERSUND - TLF. 32 78 72 70</p>
<p>Modum Landbruksverksted Sandaker, 3370 Vikersund Tlf: 32 78 48 10 · 94 21 76 52</p>	<p>FROYSHOV bok og papir as En avdeling av Lauritzen Bokhandel as, Drammen 3370 Vikersund - Tlf.: 32 78 88 50 - Fax: 32 78 88 90</p>	<p>SPAR Forbruker'n i Åmot a.s</p>
<p>Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse</p>	<p>GJENSIDIGE forsikring</p>	<p>Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77</p>
<p>Moderne 33-rørs solarium - 10 min. kr. 10,- Geithus Fysikalske Institutt Tlf: 32 78 10 15</p>	<p>NYGÅRD SPORT</p>	<p>elite foto Åmotsenteret Tlf.: 32 78 56 53 Vikersund Tlf.: 32 78 80 55 Åpningstider: Åmot - 9-19 (15) Vikersund - 9-16.30 (14)</p>

SØNDAG ER KIRKEDAG

23/3 Palmesøndag Joh 12,1-13

Rud - Isene
Vikersund - Mamen
Åmot - Sund
Olavskirken - Lindvig

27/3 Skjærtorsdag

Matt 26,17-29

Heggen - Mamen
Nykirke kl 19 - Isene
Snarum kl 19 - Sund
Olavskirken kl 20 - Tønnesen

28/3 Langfredag

Matt 26,30-27,50

Vestre Spone - Sund
Vikersund - Isene
Vaaraan - Mamen
Olavskirken kl 20 - Karen S.Solberg

30/3 Påskedag Matt 28.1-8

Heggen - Høytidsgudstj. Mamen
Nykirke - Høytidsgudstj. Isene
Snarum - Høytidsgudstj. Sund
Olavskirken kl 07 - Karen S.Solberg

31/3 2.påskedag Luk 24,13-35

Rud - Sund
Gulsrud - Mamen
Åmot - Isene

6/4 1.s.e.påske Joh 20,19-31

Vikersund - Mamen
Nykirke - Isene
Olavskirken - Lindvig

13/4 2.s.e.påske Joh 20,11-16

Heggen - historisk messe
Åmot kl 19 - Sund

20/4 3.s.e.påske Joh 16,16-22

Vikersund - Løvik
Nykirke - Sund
Snarum - Isene
Olavskirken - Thelle

27/4 4.s.e.påske Joh 16,5-15

Heggen - Isene
Åmot - Løvik og B.Dahl
Vestre Spone - Sund
Olavskirken - Eika

1/5 Off. høytidsgudstj

Luk 6,36-38

Heggen kl 12 - Mamen

4/5 5.s.e.påske Joh 16,23b-28

Nykirke - Mamen
Snarum - Sund
Vikersund - Isene
Olavskirken - Karen S. Solberg

8/5 Kristi himmelfartsdag

Luk 24,46-53

Rud - Sund
Åmot - Isene
Olavskirken kl 20 - Lindvig

11/5 6.s.e.påske

Joh 15,26-16,4a

Heggen - historisk messe
Vestre Spone - Isene
Vaaraan kl 19 - Sund

17/5 Grunnlovsdag

Luk 1,50-53

Heggen - Mamen
Nykirke - Løvik
Snarum - Sund
Åmot kl ? - Isene
Rud kl ? - Mamen
Olavskirken kl ? - Børresen

18/5 Pinsedag Joh 14,23-29

Heggen - Høytidsgudstj. Mamen
Nykirke - Høytidsgudstj. Isene
Snarum - Høytidsgudstj. Sund

19/5 2.pinsedag Joh 3,16-21

Gulsrud - Isene Vikersund - Sund
Åmot - Mamen

Gudstjenesten begynner kl. 11 når ikke annet tidspunkt er angitt. Ved gudstjenestene i Åmot kirke og Vikersund menighetscenter er det til vanlig eget tilbud for barna under gudstjenesten. Se også annonser i lokalavisene.

SLEKTERS GANG

Døpte:

Heggen sokn

2/2 Christoffer Munkvold
Vegard Berget
Thomas Flannum Jacobsen
Alexander Thon
Martine Langeland
Henriette Moe
Taran Elise Amble
(Olavskirken)

9/2 Stine Marie Abrahamsen
(Vikersund men.s.)

16/2 Anna Winge Ørjansen

Nykirke

2/3 Åse-Marie Austigard
Gulbrandsen

Åmot

9/2 Robin Solli Plutte

Vigde:

Heggen sokn

1/2 Tore Skalstad og Monica
Rødø Skinstad

Snarum sokn

15/2 Marianne Asbjørnhus og Gard
Arve Stigsrud

Døde:

Heggen sokn

21/1 Agnes Åsheim

23/1 Oddveig Flatlie

31/1 Harriet Tangerud

4/2 Ruth Åmot

14/2 Nils Hæhre

Astrid Øverby

19/2 Emma Karoline Hegg

17/2 Hilda Fossen (Ring.krem.)

25/2 Anny Engen

26/2 Hans Thomas Øderud (Rud)

27/2 Ingrid Frøyd

Nykirke

12/2 Anne Marie Strandbråten

18/2 Hans Amundsen

Åmot

29/1 Beth Grønlund

28/2 Trygve Sandsbråten

ET BARNDOMSMINNE

Tøppen av skrekkblandet fryd var det når min fire år eldre bror ville ta meg med på søndagstur opp på fjellet. Først tøffet vi over Sundet med den breimagete gamle ferga, og så måtte vi gå over noen jorder der det gikk kuer på beite. Jeg var livredd for kuer. Når de folkekjære små kuene av Målselvrassen kom ruslende mot oss, så jeg for meg stampende buffalo-flokker fra Wild West-filmene og ble stiv av skrekk. Men storebror trakk meg med, og vi var nok begge to like lettet når vi kunne stenge den siste grinda etter oss.

Så begynte oppstigningen. Jeg var, så utrolig det kan høres, tynn og anemisk som barn, og etter den første kneiken satte jeg meg rett ned og nektet å gå videre. Men storebror lirket og lurte - nå var det bare en kneik igjen. Men etter den var det jo en til - og enda en. Med tårer og protester fra min side nådde vi omsider målet, Storsteinen. Der kunne vi da sitte og kose oss med nistematen og se ned på en søndagsstille by, omgitt av blånende fjellrader så langt øyet rakk. Og alt var såre vel. Hjemturen gikk glatt. Vi fikk god fart nedover stiene, og på jordene lå nå kuene fredelig og ørtet i middagsvarmen. Og pytt, pytt- jeg var da ikke redd kuer, jeg! Og så var det bare å ta ferga hjem til søndagsmiddagen.

Men slik lærte jeg at med å ta en kneik av gangen, kommer man til målet. Og senere i livet var storebror alltid der og hjalp meg over mange kneiker.

Karen-Margrethe

